

V R T E C .

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 12.

V Ljubljani 1. decembra 1883.

Leto XIII.

V dolini.

Ko v šolo sem hoditi jél,
Očeta prosil sem vesel :

„Vzemite, oče, me sabó,
Ko zopet greste na goró.

Dolina naša ni ves svet,
Kot mislil vedno sem popred.

Če z vami pridem vrh goré,
Bom lepše zrl vodé, cesté.

In mnogo trgov, mest, vasí
Ki v njih je toliko ljudi.“

Takó sem prosil jih lepó,
Da vzeli res so me sabó.

Ko hrib je odgrnila noč,
Z očetom nanj sem šel pojóč.

Kako se širilo sreé,
In v njem gorele mi željé!

Kakó sem srečnega se štel,
Ko blizu vrha sem dospél!

A nisem vzrl, kar sem iskál,
Napóra bilo mi je žal.

Naproti zazijá prepád,
Ki v njem pač mnog se solnči gad.

A zadaj drug mi hrib stóji,
Da dalje ne gredó očí.

„Kakó tu pust je svet in gol!
Vrniva, oče, v naš se dol!“ —

Čez kratko bil sem v cvetji trat,
Kder zibal mnog metulj se zlat.

Še zdaj v tem dolu tih živim,
Če grem drugam, domóv želim.

Nikdár ostavil te ne bom
Moj ljubljeni očetov dom.

F. Krek.